

رابطه بین سبک زندگی و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان

مهرانگیز شعاع کاظمی*
فرح فرازنده پور**

چکیده:

پژوهش حاضر به منظور بررسی رابطه بین سبک زندگی و تأخیر سن ازدواج در میان دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز انجام پذیرفت. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش، شامل کلیه دانشجویان دختر و پسر بالای ۲۴ سال مشغول به تحصیل در سال ۱۳۹۷-۹۸ در کلیه رشته‌های علوم انسانی در مقاطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترا در دانشگاه آزاد اسلامی بود. از این تعداد، ۱۸۵ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند و به تکمیل پرسش‌نامه پرداختند. ابزار پژوهش، پرسش‌نامه محقق ساخته با ۲۴ آیتم در حیطه‌های مختلف مرتبط با سبک زندگی و تأخیر سن ازدواج بود. داده‌های پژوهش حاکی از رابطه معنادار بین نوع سبک زندگی و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان بوده است. $p < 0.001$ نتایج حاکی از آن است که نقش متغیرهایی چون سبک زندگی، سطح تحصیلات، اشتغال، ترس از آینده و الگوپذیری و تأخیر افتادن سن ازدواج جوانان پررنگ است و همگی از عوامل زمینه‌ساز تأخیر در ازدواج هستند.

واژگان کلیدی: سبک زندگی، ازدواج، تأخیر سن ازدواج، سطح تحصیلات، اشتغال.

مقدمه

سبک زندگی^۱ عنوانی است که در علوم انسانی در سطح بین‌المللی شناخته شده و از زوایای متعددی به آن نگاه می‌شود. به طور کلی، جامعه‌شناسان سبک زندگی را شیوه یا الگوهای زندگی روزمره می‌دانند که نه تنها شامل الگوهای مطلوب فردی، بلکه شامل تمام عادات و روش‌هایی که فرد یا اعضای یک گروه به آنها خواهد داشت یا عملاً با آنها سر و کار دارد است. سبک زندگی تمام مواردی چون الگوهای روابط اجتماعی، سرگرمی، نحوه مصرف و چگونگی رسیدن به اهداف را در بر می‌گیرد و نگرش‌ها، ارزش‌ها و جهان‌بینی فرد و گروه وابسته به آن را منعکس می‌کند و در نگاه روان‌شناسان سبک زندگی همان شخصیت است که بیشتر به شیوه زندگی انسان‌ها مربوط می‌شود (نابر و همکاران^۲). فرآیند شکل‌گیری سبک زندگی در مدل آدلر عبارت از:

آگاهی نسبی انسان از داشته‌های موروثی خود، او را در شناخت جهان پیرامونش توانا می‌سازد. این آگاهی و شناخت به فرد کمک می‌کند تا طرحی از جهان را در ذهن خود ترسیم کند. فرد بر اساس این طرح موقعیت‌های برتری، احساس کهتری کرده و او را برای جبران این فاصله و رسیدن به امنیت خاطر و امی دارد تا برترین الگورا برای حرکت برگزیند. فرد سعی می‌کند با قدرت خلاقیت خود بر محدودیت‌های وراثتی و محیطی غلبه کند. او با نزدیک شدن به هدف در عین کسب حدی از رضایت و ایمنی، به درک جدیدی از وضعیت‌های برتر دست می‌یابد (ریوز^۳).

امروزه نسل جوان با تأثیرپذیری از فرهنگ بیگانه، دچار آشفتگی روحی و تضاد فکری شده، درنتیجه تحولات جدی در زمینه ازدواج و الگوهای رفتاری خانواده‌ها به وجود آمده است؛ تغییر در الگوی مصرف، نوع پوشاسک، مسکن، افزایش سطح انتظارات و توقعات خانواده‌ها، روحیه تنوع طلبی، تجملاتی شدن زندگی اجتماعی بستر مناسبی را برای تغییر سبک زندگی اسلامی جامعه ما فراهم آورده است. از یکسو، جوانان بر این باورند که ازدواج موجب ایجاد محدودیت در بین آنان گشته و از سویی دیگر، آرزوها، ایدئال‌ها و تصویری که دختران و پسران از آینده و زندگی مشترک خود دارند، موجب گردیده که جوانان به آسانی تن به ازدواج ندهند و برای فرار از ازدواج و پذیرش مسئولیت، ترجیح می‌دهند به شکل مجرد و آزاد زندگی کنند (فعالی ۱۳۹۷). با این تفاسیر، می‌توان گفت دنیای امروز که از لحاظ صنعتی، دنیایی متكامل است، در برخی از اموراتی که به حیات انسان‌ها مربوط می‌شود (ازدواج) بسیار ضعیف و متزلزل

1. life style

2. Naber & et al

3. Rios

عمل کرده است. فروپاشی نظام‌های خانوادگی گستردۀ، جایگزینی اقتصاد تجاری و صنعتی به جای اقتصاد کشاورزی سنتی، پیچیده‌تر شدن تقسیم کار اجتماعی، گسترش تحصیلات همگانی و مشارکت بیشتر زنان در فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی خارج از خانه، عواملی هستند که در تأخیر ازدواج نقش دارند (مهدوی کنی ۱۳۸۶).

ازدواج یک نیاز و خواست طبیعی زن و مرد است و همه مکاتب در جوامع بشری، به‌ویژه مکاتب آسمانی و خاصه دین مبین اسلام بر آن صحنه نهاده و پیروان خود را به ازدواج دعوت و ترغیب کرده‌اند. پیامبر گرامی اسلام ﷺ می‌فرماید: «هیچ بنایی در اسلام بنیان‌گذاری نشده است که نزد خدا محبوب‌تر از ازدواج باشد.» از دیدگاه اسلام، ازدواج ضمن دارا بودن همه ویژگی‌های لازم در حفظ روابط خانوادگی و اجتماعی و بقای نسل و جلوگیری از انحراف‌های مختلف، عبادت به شمار می‌آید و راهی است که به کمال انسان متنه‌ی می‌شود. ازدواج در اصلاح کج روی‌های اجتماعی، تضمین بهداشت روانی، کاهش رفتارهای زشت اخلاقی، نقش تعیین‌کننده و بس مهمنی دارد (امیر حسینی ۱۳۸۲، ۱۸۸-۱۸۷). باید توجه داشت برای هر انسان، مخصوصاً زنان، سال‌های خاص موعد گزینش همسر بشمار می‌آید، چنانچه این سال‌ها سپری شوند، به همان نسبت نیز شانس زوجیت از دست می‌رود. نگاهی به آمار میانگین سن ازدواج، مشاهده می‌شود که در سال‌های اخیر این میانگین به‌ویژه برای دختران به تدریج افزایش یافته است. از طرفی تجربیات جدید زنان برای حضوری فعال‌تر در عرصه اجتماع، ورود آنان به بازار کار و مساعدتر شدن زمینه برای ارتقاء علمی آنان را وارد مرحله جدیدی از زندگی اجتماعی نموده است، مرحله جدیدی که زندگی معمول زنان را از روال عادی خارج کرده و آنان را در گردونه تحولات جدیدی قرار داده است وجود چنین تحولات شگرفی زمینه‌ساز اصلی شکل‌گیری تحقیق حاضر است (عموزاد ۱۳۹۳). عوامل زیادی در تأخیر سن ازدواج دخیل هستند که یکی از آن‌ها فاصله رشد اقتصادی و رشد فیزیولوژیک است. جوان ۱۸ ساله که تحصیلات خود را به پایان رسانده با سه راه ورود به دانشگاه، خدمت سربازی و شغل آزاد برای پسران مواجه می‌شود که هر سه راه تا رسیدن به تکامل اقتصادی چند سالی فاصله دارد. گرایش به تحصیلات عالیه در پسران و دختران و نبود اشتغال در کنار تحصیل از عوامل مؤثر بر بالا رفتن سن ازدواج می‌باشند (صفاریان و مرادی ۱۳۹۴). باید دو مسئله اقتصاد و فرهنگ را به عنوان پیش‌نیاز مسئله ازدواج در نظر گرفت. نیاز اقتصادی هر زوج جوان؛ یعنی داشتن شغل مناسب که باید با سرمایه‌گذاری برای آنان ایجاد کرد؛ و مسئله بعدی نیاز به مسکن است که حل این مشکل وقتی انجام می‌پذیرد که یک اقتصاد توانمند داشته باشیم (استفانو و والا ۲۰۱۲). از نظر بعد فرهنگی نیز با توجه به جهان سومی بودن کشور

ما به نیازهای کاذب و فرعیات بیشتر می‌پردازیم؛ مثلاً تجملات در ازدواج و بالا رفتن هزینه ازدواج، دوستی‌های قبل ازدواج که عاقبت نافرجام دارد و به ازدواج منجر نمی‌شود، یا بعداً به طلاق می‌انجامد. مشکل دیگر ازدواج مهریه‌های سنگین است که نه به عنوان یک نقطه اتکا، بلکه به عنوان یک اقدام تشریفاتی روزبه روز افزایش می‌یابد. از دلایل افزایش سن ازدواج، عدم ارائه آموزش‌های صحیح و آماده نکردن جوان به ویژه دختران برای زندگی آینده است که این مسئله در جای خود موجب افزایش آمار طلاق نیز است (شعاع کاظمی و رضایی ۱۳۹۶). استقلال اقتصادی زنان نیز از جمله بهانه‌هایی است که به تأخیر در ازدواج می‌انجامد. اهمیت موضوع پژوهش از این جهت است که موانع سن ازدواج مناسب شناخته شود و در عین حال، اگر ازدواج در سنین بالا صورت می‌گیرد قدرت سازگاری زوجین نیز بالا باشد.

(۱) پیشنهادهای پژوهش

الف) پورکتابی و همکاران (۱۳۹۰) به بررسی علل افزایش سن ازدواج دختران پرداخته‌اند. نتایج نشان داد دخترانی که دیرتر ازدواج می‌کنند از تحصیلات بالاتری برخوردارند، نگرش فرامادی به ازدواج دارند و اعتقاد بیشتری دارند که با ازدواج، هزینه فرصت‌های از دست رفته بیش از فرصت ازدواج است.

ب) ناستی زائی (۱۳۸۵) به بررسی موانع ازدواج دختران سیستان بلوچستان پرداخته است. نتایج پژوهش نشان داد که هر ۵ عامل موردبررسی در تحقیق؛ یعنی عوامل اقتصادی، عوامل فرهنگی، عوامل اجتماعی، بی‌توجهی مسئولان و عدم صلاحیت جوانان در موانع ازدواج دختران از دیدگاه پاسخ‌گویان مؤثر بوده است (عسکری ندوشن ۱۳۹۶).

ج) صدرالاشرفی و همکاران (۱۳۹۱) به بررسی شناسایی عوامل مؤثر بر ازدواج آسان از دیدگاه دانشجویان دختر دانشگاه پیام نور مرکز رزن پرداخته‌اند. هدف پژوهش حاضر شناسایی عوامل مؤثر بر ازدواج آسان از دیدگاه دانشجویان بود. به‌طور خلاصه بر اساس نتایج تحقیق عوامل مؤثر بر ازدواج آسان از دیدگاه دانشجویان به ترتیب اولویت عبارت است از: عوامل اقتصادی، فردی، اجتماعی و فرهنگی (همان).

د) رضا دوست و همکاران (۱۳۹۰) به بررسی رابطه بین تأخیر سن ازدواج و متغیرهای میزان درآمد، میزان تحصیلات و تعداد دیگری از متغیرها در زنان شاغل پرداختند. یافته‌ها نشان داد که بین تأخیر سن ازدواج زنان و متغیرهایی مانند تحصیلات، میزان درآمد، میزان وابستگی اقتصادی خانواده پدری به درآمد زن، میزان اهمیت شرایط اقتصادی همسر، میزان توجه خانواده زن به شرایط اقتصادی داماد و میزان توقعات غیر مادی از همسر آینده رابطه وجود دارد (صفاریان و گل مرادی ۱۳۹۴).

ه) الیزابت آ شارپ^۱ (۲۰۰۷) در تحقیق خود تحت عنوان «تجربیات زنان از دست دادن گذار ازدواجی» با این هدف، زنانی که هرگز ازدواج نکرده بودند در سالهای آخر دهه ۲۰ سالگی و اوایل دهه ۴۰ سالگی چگونه هستند و چه توصیفی از تجرد بودن خود دارند، بررسی شد. نتیجه‌ای که از این تحقیق به دست آمد زنان دارای تجربیات بلا تکلیفی و نامعلومی بودند و این بلا تکلیفی را با جملاتی نظری «زندگی در تاریک و روشن» تعبیر کردند بودند. تجربه آن‌ها دائمًا در حال عقب و جلو رفتن بود و آن‌ها احساس دولی می‌کردند و هم‌چنین استراژی‌های برای این بلا تکلیفی در نظر گرفته بودند وسعی می‌کردند که خوب زندگی کنند و در ارزیابی حوادث در مسیر زندگی شان در نوسان بودند و با فشارهای داخلی و خارجی در مورد ازدواج نکردن و زمان ازدواج از طرف دیگر روبرو بودند (نایت ۲۰۱۰).

و) مقدس جعفری و یعقوبی چوبri (۱۳۹۳) با بررسی عوامل اجتماعی مؤثر در بالا رفتن سن ازدواج جوانان در ایران به این نتیجه دست یافتند که رابطه معناداری بین وضعیت اشتغال، نوع شغل، میزان تحصیلات جوانان و نیز بالا بودن هزینه ازدواج، مهریه، جهیزیه، افزایش سطح توقعات زوج‌ها و خانواده‌ها، داشتن برادر و خواهر بزرگ‌تر مجرد، عدم حمایت مؤسسات دولتی، تردید در تصمیم‌گیری و وضعیت مسکن با بالا رفتن سن ازدواج جوانان وجود دارد (فتحی و مختارپور ۱۳۹۳).

با توجه به پیشینه‌های موجود این‌گونه استنباط می‌شود که ازدواج به عنوان یک نیاز فطری در انسان تحت تأثیر عوامل محیطی قرار گرفته است که با وجود نیاز به آن جوانان در سن ازدواج این مهم را به تأخیر می‌اندازند. بررسی پژوهش‌های گذشته بیشترین تأکید را به علل تأخیر ازدواج به طور کلی در جوانان داشتن؛ ولی پژوهش حاضر در کنار علل تأثیرگذار به مسئله سبک زندگی و خصوصاً تاخیر ازدواج در دانشجویان نیز پرداخته است؛ چراکه به نظر می‌رسد عمله کسانی که دچار تأخیر ازدواج می‌شوند، اشخاص تحصیل کرده جامعه اعم از دختران و پسران مجردند و اینکه چگونه مسئله ازدواج متأثر از سبک زندگی شده است و جوانان آماده ازدواج با الگوبرداری از سبک زندگی غربی چگونه به ازدواج سفید بدون هیچ قید و شرطی تن می‌دهند و از این طریق هویت فردی و اجتماعی خود را خدشه‌دار می‌نمایند. یا در مواردی به زندگی با حیوانات دست‌آموز می‌پردازنند؛ ولی به خاطر ناامنی از فضای اجتماعی اقتصادی از ازدواج سر باز می‌زنند؛ بنابراین با توجه به موارد بالا ضرورت پژوهش این‌گونه احساس شد که افراد خصوصاً قشر دانشجو با قبول و مطالعه شرایط اجتماعی جهت حفظ احساس ارزشمندی از ورود به بعضی فضاهای ممانعت و تا زمانی که امکان دستیابی به ازدواج درست و موردن قبول مهیا نیست به خویشتن داری از طریق

1. Elizabeth A.Sharp

2. Knight

فعالیت‌های مهم اجتماعی بر اساس علائق و فرصت‌های مناسب و سازنده پردازند تا شاید از این طریق به طور مستقیم از میزان طلاق عاطفی و قانونی نیز کاسته شود.

(۲) سؤالات پژوهش

آیا بین سبک زندگی و تأخیر سن ازدواج رابطه معناداری وجود دارد؟
نقش عواملی همچون (سطح تحصیلات، اشتغال، ترس از آینده و الگوبرداری از سبک زندگی غربی) و تأخیر سن ازدواج چگونه است؟

(۳) روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی است که در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۸ در بین دانشجویان مجرد بالای ۲۴ سال، اعم از دختر و پسر مشغول به تحصیل در دانشگاه آزاد تهران شمال به انجام رسیده است. انتخاب افراد نمونه به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای از نوع انتساب متناسب با حجم (کوپر^۱ ۱۹۹۶ ترجمه: رفیع پور، ن ۱۳۸۳ نقل از سرمه و همکاران ۱۳۹۲) در بین دانشکده‌های مختلف در میان دانشجویان با گرایش‌های مختلف انجام گرفته است که بعد از توزیع حدود ۳۰۰ پرسشنامه در بین دانشجویان، ۱۸۵ نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند که در این میان، ۱۱۰ نفر آنان با میانگین ۵۹/۵ درصد، متعلق به دختران مجرد در مقاطع مختلف تحصیلی و ۷۵ نفر از آنان با میانگین ۴۰/۵ درصد، متعلق به پسران مجرد دانشجو است؛ که ۱۰۵ عدد از پرسشنامه‌ها با میانگین ۵۷٪ توسط دانشجویان در مقطع تحصیلی کارشناسی، ۳۷ عدد آن با میانگین ۲۰٪ توسط دانشجویان در مقطع تحصیلی کارشناسی ارشد و به تعداد ۴۳ پرسشنامه دیگر با میانگین ۲۳٪ توسط دانشجویان در سطح دکترا تکمیل شده است. در مجموع به میزان ۷۲/۴ درصد از پاسخگویان زیر ۳۰ سال، ۱۱/۹ درصد بین ۳۱ الی ۳۵ سال، ۹/۷ درصد افراد ۴۰-۳۶ سال، ۳/۲ درصد از پاسخگویان بین ۴۱ تا ۴۵ سال و بقیه افراد با میانگین سنی ۲/۷ بیشتر از ۴۶ سال سن داشتند؛ که کمترین سن پاسخگویان ۲۴ سال و بیشترین آن ۵۸ سال است.

(۴) ابزار اندازه‌گیری

برای گردآوری داده‌ها، از یک پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد. این پرسشنامه در دو بخش تنظیم شد؛ بخش اول مربوط به ویژگی‌های فردی افراد شرکت‌کننده در آزمون (سن، میزان تحصیلات و...) و بخش دوم؛ متعلق به اندازه‌گیری متغیرهای سبک زندگی و تأخیر سن ازدواج (الگوپذیری از فرهنگ غربی، وضعیت شغلی، سطح تحصیلات

و...) به تعداد ۲۴ سؤال جهت گردآوری اطلاعات است. برای ارزیابی متغیرهای بخش دوم پرسش نامه از طیف لیکرت پنج گزینه‌ای که با دامنه پاسخ‌های یک (خیلی کم) تا پنج (خیلی زیاد) مرتب شده، استفاده گردیده است.

روایی محتوایی ابزار پژوهش با استفاده از دیدگاه‌های متخصصان و محققان پس از چند مرحله اصلاح و بازنگری تأیید شد. برای پایایی این پرسش نامه از آزمون ضریب آلفای کرونباخ، استفاده شده است که مقدار ضریب آلفا پرسش نامه به صورت کل، معادل ۰/۸۱۸ محاسبه گردید.

(۵) داده‌های پژوهش

جدول ۱: شاخص‌های آماری بر حسب جنسیت

جنسیت		
درصد فراوانی	فراوانی	
۵۹/۵	۱۱۰	زن
۴۰/۵	۷۵	مرد
۱۰۰	۱۸۵	کل افراد

همان‌گونه که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، از مجموع تکمیل‌کنندگان پرسش نامه، ۵۹/۵ درصد زن و ۴۰/۵ درصد مرد هستند.

جدول ۲: شاخص‌های آماری مربوط به سطح تحصیلات

تحصیلات		
درصد فراوانی	فراوانی	
۵۶/۸	۱۰۵	کارشناسی
۲۰	۳۷	کارشناسی ارشد
۲۳/۲	۴۳	دکترا
۱۰۰	۱۸۵	کل

همان‌گونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، از مجموع تکمیل کنندگان پرسش‌نامه، ۵۶.۸ درصد دارای تحصیلات کارشناسی، ۲۰ درصد کارشناسی ارشد و ۲۳.۲ درصد دکتری هستند.

جدول ۳: آزمون ضریب همبستگی پیرسون برای نشان دادن رابطه بین سبک زندگی و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان

تعداد	سطح معناداری	همبستگی	متغیر
۱۸۵	+۰.۰۱۷۱	+۰.۰۴۶	تأخر سن ازدواج سبک زندگی

چنانچه از جدول (۳) مشاهده می‌شود، بین سبک زندگی و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان رابطه معناداری وجود دارد $[r] = +0.46, p < 0.05$. بنابراین فرضیه پژوهش تأیید می‌شود.

جدول ۴: نتایج آزمون ضریب خی دو، فای و کرامر برای نشان دادن رابطه بین اشتغال و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان

کرامر	فای	خی دو	
۰.۵۳۴	۰.۵۳۴	۸۱.۳۴۱	ارزش
-	-	۱	درجات آزادی
۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	سطح معناداری

چنانچه از جدول (۴) مشاهده می‌شود، بین اشتغال و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان رابطه معناداری وجود دارد $[Q(4)=0.534, p < 0.001]$; بنابراین فرضیه پژوهش تأیید می‌شود.

جدول ۵: نتایج آزمون ضریب خی دو، فای و کرامر برای نشان دادن رابطه بین الگویذیری و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان

کرامر	فای	خی دو	
۰.۴۷۲	۰.۴۷۲	۷۸.۸۱	ارزش
-	-	۱	درجات آزادی
۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	سطح معناداری

چنانچه از جدول (۵) مشاهده می شود، بین الگوپذیری و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان رابطه معناداری وجود دارد [$\emptyset(1)=0.472, p<0.001$]؛ بنابراین فرضیه پژوهش تأیید می شود.

جدول ۶: نتایج آزمون ضریب خی دو، فای و کرامر برای نشان دادن رابطه بین ترس از آینده و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان

کرامر	فای	خی دو	
۰,۶۷۶	۰,۶۷۶	۶۹,۵۶	ارزش
-	-	۱	درجات آزادی
۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	سطح معناداری

چنانچه از جدول (۶) مشاهده می شود، بین ترس از آینده و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان رابطه معناداری وجود دارد [$\emptyset(1)=0.676, p<0.000$]؛ بنابراین فرضیه پژوهش تأیید می شود.

جدول ۷ نتایج آزمون ضریب خی دو، فای و کرامر برای نشان دادن رابطه بین سطح تحصیلات و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان

کرامر	فای	خی دو	
/۸۷۶.	/۸۷۶	۷۲,۴۵	ارزش
-	-	۱	درجات آزادی
۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	سطح معناداری

چنانچه از جدول (۷) مشاهده می شود، بین سطح تحصیلات و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان رابطه معناداری وجود دارد [$\emptyset(1)=0.876, p<0.000$] . بنابراین فرضیه پژوهش تأیید می شود.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر، تحت عنوان رابطه سبک زندگی و تأخیر سن ازدواج در دانشجویان دانشگاه آزاد صورت پذیرفت. با بررسی فرضیات و مطالعه پیشینه‌های موجود این گونه به نظر می‌رسد که یکی از رایج‌ترین و پرکاربردترین تبیین‌های ساختاری در زمینه ازدواج و خانواده، تئوری مدرنیزاسیون یا همگرایی خانواده است. چنانچه نتایج پژوهش حاضر به خوبی نشان داد که دانشجویان با تأسی از الگوهای رایج کمتر تمایل به ازدواج دارند و تأخیر در ازدواج را امری ناپسند و ناهنجار تلقی نمی‌نمایند. در تبیین‌های ایده‌ای و نگرشی، عمدتاً بر نقش تغییرات فرهنگی و ارزشی جوامع، نظیر رشد فردگرایی و سکولاریسم و همچنین اشاعه ایده‌ها و ارزش‌های غربی، در تغییر رفتارها و ایدئال‌های مرتبط با ازدواج و خانواده تأکید می‌شود (گلاس^۱ ۱۹۷۶). هرگجا که عناصری از ایدئال‌های اساساً غربی توسعه و اشکال خانواده، مرتبط با آن گسترش و مقبولیت یافته‌اند، به تسریع در تغییر بسیاری از رفتارهای جمعیتی و خانوادگی نظیر افزایش استفاده از روش‌های پیشگیری، کاهش باروری و گسترش خانواده‌های کوچک‌تر، به افزایش سن ازدواج کمک کرده‌اند که همه این عوامل باعث می‌شود سن ازدواج بالا رفته احساس تنها‌یی کمتری در زندگی جدید نسبت به گذشته حس شود (دیگ مگیو^۲ ۲۰۰۰) چنانچه یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که با افزایش سطح تحصیلات و ایجاد اشتغال به اشکال مختلف رغبت به ازدواج را کاهش و در حین حال پدیده طلاق نیز از قبح چندانی برخوردار نیست و زوجین متارکه کرده در مواقعي به برپایی جشن و شادی نیز می‌پردازند. تناسب افزایش تحصیلات و تخصص، علاقه‌مندی زنان جهت احراز شغل در جامعه افزایش می‌یابد و از سوی دیگر، با توجه به نگرش عموم و بهویژه زنان، مبنی بر لزوم بالاتر بودن جایگاه شوهر نسبت به زن در خانواده، زنان شاغل زمان بیشتری برای رسیدن به هدف مذکور، در انتظار برای تشکیل خانواده سپری خواهند کرد که موجب تأخیر در سن ازدواج شده است. یافته‌های این پژوهش مؤید نظر (فرن^۳ ۲۰۰۹) بوده است. آنان در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که میزان تحصیلات و اشتغال بر سن ازدواج اثرگذار است و یافته‌های جدول (۴) در تأیید این مطلب است. همسو با این نتایج پژوهش محمدی و عارف (۱۳۸۶) نشان داد که افزایش توانمندی زنان در سطح خرد و بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی جامعه در سطح کلان باعث افزایش سن ازدواج زنان در ایران شده است. چنانچه محمدپور (۱۳۹۲) نیز در نتایج

1. Glock&Bella

2. Digmaggio

3. Fern

پژوهش خود نشان داد عوامل مختلفی می‌توانند سن ازدواج را تحت تأثیر قرار دهند که از جمله می‌توان به میزان تحصیلات، اشتغال به کار خارج از خانه اشاره کرد که زنان با تحصیلات بالاتر و شاغل کمتر احتمال دارد که به ازدواج به روش‌های سنتی تن دهد و در سنین بالاتری ازدواج می‌کنند. تحقیق دیگری که توسط گیل و همکاران^۱ (۲۰۱۵) انجام شد نیز این نتایج را تأیید می‌کند، نتایج تحقیق حاکی از آن است که یک زن جوان به علت داشتن شغل بالا، ازدواج خود را به تأخیر می‌اندازد، احتمال دارد برای همیشه مجرد باقی بماند. به طورکلی می‌توان، علل و عوامل افزایش سن ازدواج در تحقیقات و پژوهش‌های صورت گرفته تغییرات اقتصادی و اجتماعی مانند مخارج جشن ازدواج، انتشار تعليمات متوسطه و عالیه، محرومیت گذشته زنان از استقلال اجتماعی و اقتصادی، تغییر شیوه انتخاب همسر از والدین به دختران را از عوامل مهم برشمرد (لسلی و همکاران^۲، ۱۹۹۴). در همین راستا، مرادی و صفاریان و گل مرادی (۱۳۹۴) در پژوهش خود نشان دادند که ادامه تحصیل و کسب شغل عامل مهمی در جهت افزایش سن ازدواج است و افزایش تحصیلات افراد، بسیاری از عوامل مهم مرتبط با ازدواج نظری انتظار از روابط زناشویی و ازدواج و نحوه انتخاب همسر را تحت تأثیر قرار داده است (نقل از قربانی ۱۳۹۶). به نظر تمامی موارد بالا حاکی از نوعی سبک زندگی خاص است که در سایه اشتغال و درآمد ابراز وجود می‌کند و مانع از ازدواج بهموقع و سبب ازدواج با تأخیر یا تجرد قطعی می‌شود. به نظر تمامی علل و عوامل را می‌توان ناشی از مسئولیت‌پذیری پایین افراد دانست و اینکه قدرت مواجهه با مشکلات و توانایی حل مسئله را ندارند و در موقع بحرانی مجهز به مقابله با بحران‌ها نیستند؛ بنابراین به طورکلی مسئله اصلی که ازدواج باشد را پاک می‌کنند.

در یک جمع‌بندی کلی، می‌توان گفت باورهای غلط خانواده‌ها، مسائل اقتصادی، بالا بودن توقعات جامعه از جوانان و عدم امکان آشنایی قبل از ازدواج، فقدان همسر دلخواه و مردد بودن در تصمیم‌گیری؛ تحصیلات، تورم اقتصادی، بالا بودن هزینه ازدواج و مهریه زیاد، نوع خانواده و منبع تصمیم‌گیری راجع به ازدواج، شهرنشینی، مشارکت زنان در نیروی کار، ازدواج‌های آزادتر و برابری بیشتر جنسیتی، نیافتن فرد مورد علاقه و دلزدگی از روابط ناهنجار و افراطی و ممتد مهم‌ترین دلایلی است که موجب تأخیر ازدواج در بین جوانان می‌شوند (نقل از فتحی و مختاری ۱۳۹۳). در پژوهش‌های انجام گرفته خارجی نیز نتایجی از عوامل مؤثر بر افزایش سن ازدواج دست یافته‌اند: از جمله، اینگل‌هارت و رونالد^۳ (۲۰۰۹)

1. Gayle & Etal

2. Lesli & etal

3. Inglehart and Ronald

وضعیت ظاهری پسران و میزان مهریه. دونالد هیول (۲۰۱۰) تحصیلات عالیه و تأخیر سن ازدواج را از مهم‌ترین عوامل مؤثر در تأخیر سن ازدواج می‌داند (نایت ۲۰۱۰).

گردون^۱ از جمع‌بندی مطالعات خود در رابطه با سبک زندگی عواملی چون الگوهای مصرف، نوع لباس، شیوه صحبت و الگوهای فرهنگی مانند دین، خانواده، آموزش و ورزش را از مهم‌ترین عوامل مهم در سبک زندگی افراد می‌داند (فرانسیسکو^۲ ۲۰۱۶). علاوه بر همه موارد ذکر شده، امروزه با نفوذ فرهنگ بیگانه و غربی از طریق رسانه‌ها و وسائل ارتباطات جمعی و الگوپذیری از سبک زندگی غربی و مدرن، تغییر و تحولاتی در ساختارهای فرهنگی و اجتماعی به وجود آمده به‌طوری‌که باعث ایجاد اختلاف‌های آشکاری در شیوه رفتاری و الگوی ازدواج در جوامع سنتی و مدرن شده و این تغییر و تحولات سبب از بین رفتن قالب‌های کهن و دیرینه گردیده و تغییراتی را در زمینه ازدواج و تشکیل زندگی زناشویی به وجود آورده است. امروزه نسل جوان به اصول و ارزش‌هایی معتقد‌نماید که به اقتضای ضروریات و تحولات اجتماعی و اقتصادی، ناچار است تا از سن قدمی فاصله گرفته و شیوه زندگی جدیدی را برای خود بنا نمایند. درنتیجه، اختلاف فاحشی در بین دو نسل دیده می‌شود. نسلی که به فرهنگ و سنت قدمی وابسته است و نسلی که تحت تأثیر عوامل فرهنگی بیگانه قرار دارد و همین امر باعث بروز سختی‌ها، تعارض و مشکلاتی در زندگی افراد گشته است (محمدپور و تقوی ۱۳۹۳). چنانچه در زمینه ازدواج می‌توان گفت آمال و آرزوهای جوانان از یکسو وجود مشکلات و موانع ازدواج از سویی دیگر سبب شده تا با از بین رفتن آداب و رسوم ارزشمند اسلامی، جوانان به آسانی تن به ازدواج ندهند. اگرچه ازدواج‌ها به ظاهر سنتی انجام می‌گیرد؛ ولی در باطن به صورت مدرن صورت می‌پذیرد و در عین حال، افراد نمی‌توانند با انتخاب‌های خود کنار بیایند و پایین‌ترین سطح تاب‌آوری را از خود نشان می‌دهند و همین امر سبب عدم اعتماد به آینده خصوصاً ازدواج می‌شود که سایرین از اقدام به این مهم سر باز می‌زنند. در ازدواج سنتی نوعی غربالگری توسط اطرافیان نسبت به انتخاب شریک زندگی انجام می‌گرفت و تمام زوایایی که در دید طرف مقابل پنهان مانده بود توسط اطرافیان سنجیده می‌شد؛ اما امروزه با تقلید از سبک زندگی مدرن، داشتن روابط آزاد میان جوانان از طریق فضای مجازی امری عادی بوده و به این ترتیب نوعی اعتماد کاذب از این طریق در بین آنان ایجاد شده و نقش اطرافیان نیز در این میان از بین رفته است. در نتیجه جوانان لزومی در جهت ازدواج و تشکیل زندگی نمی‌بینند؛ چراکه با صرف هزینه کم نیازهای خود را از این طریق تأمین می‌کنند و درنهایت با

1. gordon

2. Francesco

افزایش سن ازدواج روبه‌رو می‌شویم. اگرچه افزایش سن ازدواج دارای جنبه‌های مشتبی، نظری رشد عقلی در جهت شناخت از یکدیگر و یا کسب استقلال مادی و عدم وابستگی به والدین در امر ازدواج و تهیه مسکن است؛ ولی با این حال، پیامدهای منفی بی‌شماری همچون ازدواج سفید، یا دل‌بستگی‌های بیمارگونه و افراطی به صورت هم‌جنس‌گرایی که امروزه در ایران بسیار رواج پیدا کرده نیز دارد؛ بنابراین جهت تعديل و پیشگیری از عود مسائل، نیاز به بازنگری کلی مباحث فرهنگی و رسانه‌ای احساس می‌شود.

در پایان همانند تمامی پژوهش‌ها، پژوهش حاضر نیز دارای محدودیت‌هایی است؛ از جمله اینکه نمونه موردنی پژوهش صرفاً دانشجویان یک واحد از واحدهای چندگانه دانشگاه آزاد بوده است؛ لذا تعمیم‌دهی نتایج پژوهش باید با احتیاط صورت پذیرد؛ زیرا ظاهر کسانی داوطلب ادامه تحصیل در دانشگاه آزادند که از تمکن مالی تقریباً خوبی برخوردارند و لزوماً هم چنین موردی عمومیت ندارد. ابزار مورداستفاده در پژوهش ابزار محقق ساخته بود و اگر از ابزارهای استاندارد شده استفاده شود ممکن است نتایج متفاوتی با ابعاد بیشتر نمایان گردد. در همین راستا، پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های بعدی در جهت تکمیل پژوهش حاضر و با متغیرهای بیشتری صورت بگیرد و آیتم‌های سبک زندگی اسلامی با توجه به واقعیت جامعه در آن برجسته‌تر باشد. دامنه سنی گروه نمونه کمتر و امکان مقایسه در شرایط سنی نزدیک‌تر فراهم شود.

منابع

۱. امیر حسینی، خسرو. ۱۳۸۲. خانواده خوشبخت، فرزند موفق. تهران: عارف کامل.
۲. سرمهد، زهره، عباس بازرگان، و الهه حجازی. ۱۳۹۲. روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. تهران: انتشارات آگاه.
۳. شعاع‌کاظمی، مهرانگیز، و مرضیه جعفری هرنزدی. ۱۳۸۸. بررسی مقایسه‌ای نگرش دانشجویان مجرد و متاهل نسبت به ازدواج از دیدگاه واقعیت درمانی گلاسر. فصلنامه پژوهشی اجتماعی (۴): ۱۱۱-۱۲۸.
۴. شعاع‌کاظمی، مهرانگیز، و طاهره سادات رضایی. ۱۳۹۶. بهداشت روانی خانواده: برگرفته از دیدگاه‌های روان‌شناسی و اسلام، تهران: آوای نور، چاپ اول.
۵. صفاریان، محسن، و گل مراد مرادی. ۱۳۹۴. عوامل اجتماعی و اقتصادی مرتبط با افزایش سن ازدواج جوانان (مطالعه موردی شهر کرمانشاه). فصلنامه مطالعات جامعه‌شناسی جوانان (۳): ۱۰۸.
۶. عسگری ندوشن، عباس، محمد جلال عباسی شوازی، و مریم پیری محمدی. ۱۳۹۶. سن ایدئال ازدواج و عوامل تعیین‌کننده آن در شهر یزد، فصلنامه شورای فرهنگی اجتماعی زنان و خانواده (۷۳): ۱۹.

۷. عموزاد، آرزو. ۱۳۹۴. رابطه بین احساس تنهايی و تأخیر سن ازدواج. پایان نامه کارشناسی ارشد مطالعات خانواده دانشگاه الزهراء(ع).
۸. فتحی، سروش، و مهدی مختارپور. ۱۳۹۳. بررسی نقش و تأثیر رسانه های نوین تصویری در تغییر سبک زندگی (مورد مطالعه: دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران). مجله مطالعات توسعه اجتماعی ایران ۲۶(۲): ۱۰۱-۱۱۸.
۹. فعالی، محمد تقی. ۱۳۹۷. مبانی سبک زندگی. قم: مؤسسه فرهنگی هنری دین و معنویت آل یاسین. چاپ دوم.
۱۰. قربانی، نادیه. ۱۳۹۶. رابطه بین سبک زندگی و سلامت روان در اعضای هیئت علمی دانشگاه های تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد مطالعات خانواده دانشگاه الزهراء(ع).
۱۱. محمدی سیف، مصصومه، و محمد عارف. ۱۳۸۶. آسیب شناسی تأخیر در سن ازدواج جوانان ایرانی (شناسایی و بررسی مهم ترین عوامل فردی، خانوادگی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی). مهندسی فرهنگی ۱۰(۸۶): ۷۴-۸۹.
۱۲. محمد پور، علی، و نعمت الله تقوی. ۱۳۹۲. عوامل اجتماعی بالا رفتن سن ازدواج جوانان. مطالعات جامعه شناسی ۵(۲۰): ۳۹-۵۳.
۱۳. مهدوی کنی، محمد سعید. ۱۳۸۶. مفهوم سبک زندگی و گستره آن در علوم اجتماعی. فصلنامه تحقیقات فرهنگی ۱(۱): ۱۹۹-۲۳۰.

14. DigMaggio, Paul. 2000. Social stratification. lifestyle,social cognition and social participation 558-465 in D. Grusky(ed).Social stratification in sociological perspective. Westview press, san Francisco.
15. Fern, E. F. 2009. A dvanced Focus Group Research. London: Sage.
16. Giddens, A. 1996. In Defence of Sociology. Cambridge, NewYork: Polity Press
17. Leslie, G. R. and Larson, R. F. & Gorman, B. L. 1994. I ntroductory Sociology. Oxford Un. Press.
18. Francesco, Chirico. 2016. Religious belief and mental health in lay and consecrated Italian teachers, Journal of religion and health 1-13, doi: 10.1007/s10943-016-0242-7
19. Geddens, A. 1996. In Defence of sociology. Combridge: Polity Press.
20. Glock, Charles Y., and Robert N. Bella. 1976. The Religious Consciousness. University of California Press.
21. Brewer, Gayle, Sarita Robinson, Altaf Sumra, and Erini Tatsi. 2015. The influence of religious coping and religious social support on health behavior,health status and health attitudes in a birish Christian sample. journal of religion and health 54: 2225-2234.

22. Knight, A. 2010. Gender differences in defining infidelity. A Thesis presented, in partial fulfillment of the requirements for the degree master of arts.
23. Miller, L., and Manner, K. 2009. Sex differences in response to sexual versus emotional infidelity: the motivating role of individual difference. *Personality and Individual Differences* 46: 287-291.
24. Naber, M., Andrew, P. C., Stephanie, S., and Webber, S. 2018. The relative influence of trustor and trustee individual differences on peer assessments of trust, *Personality and Individual Differences* 128: 62-68.
25. Rios, C. X. 2010. The relationship between premarital expectation and marital satisfaction. Unpublished MA thesis. Department of family and marriage research. Utah state university. Oksana. Utah.
26. Stefano, J. D. and Oala, M. 2012. Extramarital affairs: Basic considerations and essential tasks in clinical work. *Journal of Counseling and Therapy for Couples and Families* 16(1): 13-19.